

зони, не прѣтърпѣха никакво измѣнение по отношение на географическитѣ пунктове.

Този театръ бѣше все сѣщия стратегически тригълникъ, окупиранъ отъ руситѣ по сѣщитѣ причини, а отъ насъ — по сѣщитѣ заблуждения!

Така сѣщо трѣбва да отбѣлѣжимъ, че руския операционенъ фронтъ не съответствуваше на тѣхната-же операционна линия. Радецки не трѣбва да смѣтаме.

Единственната разлика, която къмъ края на Септемврий успѣ значително да наклони вѣзнитѣ къмъ страната на руситѣ, това бѣше почти абсолютното обложение на Османъ-паша подъ Плъвенъ.

До това врѣме, пъкъ даже и по-послѣ, въ продължение на цѣли мѣсеци, императорскитѣ отомански армии не се помърднаха отъ мѣстото си нито на крачка; но и руското настѣпление не направи сѣщо нито крачка напрѣдъ.

Защо ли?

Защото генералитѣ Криденеръ и Шилднеръ — Шульднеръ, още отъ самото начало извършиха граматна грѣшка, като атакуваха Османъ-паша, вмѣсто да се придържатъ строго о своето назначение да прикриватъ фланга, подобно дѣйствиата на армията на Цесаревича, която бѣше тоже едно флангово прикрытие обърнато къмъ изтокъ. Но имаше и други срѣдства, за да се избавятъ руситѣ отъ Османъ-паша и Плъвенъ. Ако руситѣ не се втикваха съ такава настойчивость противъ Османъ-паша и не го прѣдизвикваха къмъ бой, а се задоволяха съ заемаето само на отбранителни срѣщо него позиции, то Плъвенъ нѣмаше да сѣществува!

Изглеждаше, като ли че руситѣ трѣбваше да се задоволятъ само съ завършването на работитѣ по обложението. Но тѣ съ това не се ограничиха; тѣ

Откакто!
Русия
не успя
между
руски и осман
войски
за да се
свободно